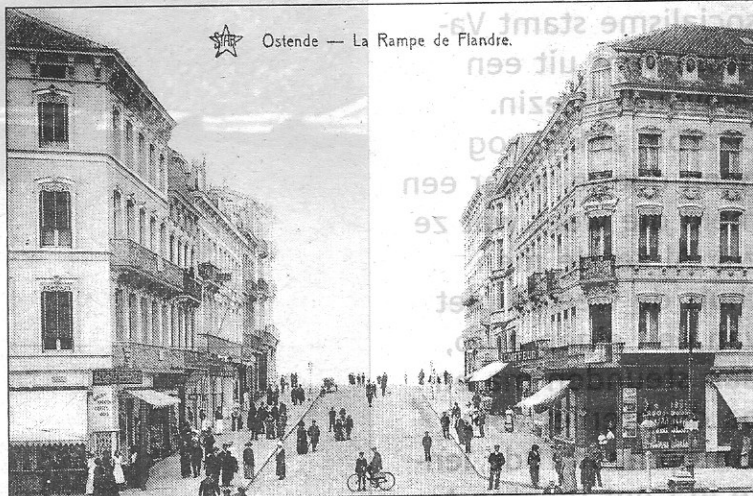

Wandelen in het midden van de straat

■ Op oude prentkaarten, zelfs nog op de recentere van na de Tweede Wereldoorlog, ziet men straten waar mensen heel rustig in het midden van de straat wandelen. Dat kon toen blijkbaar nog.

De trottoirs waren soms zeer smal. Omdat er toentertijd nog maar weinig verkeer was, kon men gerust in het midden van de straat wandelen. Tegenwoordig beheersen de honderdtallen voertuigen dagelijks het straatbeeld, zowel de centrumstraten, uitvalswegen, maar ook de kleinere (zij)straten. En als de wagens niet rijden, dan staan ze er toch geparkeerd.

In het begin van de vorige eeuw was dat wel eventjes anders; toen

De Kapellestraat die tegenwoordig weer een verkeersvrije (winkel)wandelstraat geworden is. Nostalgie naar de tijd van toen zal daar maar voor weinig tussen zitten. (Foto collectie Omer Vilain)

liepen hele groepen jongeren, jongens en meisjes, gearmd in brede rijen al babbelend en zingend op straat en daarbij namen ze de hele breedte van de straat in beslag. Kwam er een voertuig aanrijden, dan splitsten zij de rij, maakten

plaats, en sloten zich weer bij elkaar aan als het voertuig voorbij was.

Ook op later gedateerde kaarten ziet men maar weinig auto's zodat rondkijkende wandelaars gemakkelijk en zonder veel hinder konden vooruitkomen.

Ommekeer in jaren '60

Gaandeweg nam de verkeersdrukte echter toe. Er waren niet alleen personenwagens, ook vrachtwagens verschenen in het straatbeeld. De grote drukte is er na de jaren zestig gekomen.

Op de ene kaart ziet men de Vlaanderenstraat, waar meer mensen zich in het midden van de straat dan op het trottoir bevinden. De andere kaart toont de Kapellestraat in de jaren zestig, met zeer smalle voetpaden. Uiteindelijk heeft men later van de Kapellestraat een verkeersvrije winkelwandelstraat gemaakt en de voetpaden afgeschaft.

De Vlaanderenstraat richting Zeedijk, toen wandelen in het midden van de straat nog heel gewoon was. (Foto collectie Omer Vilain)